

„Živo srce“

Ez 36, 22 – 28

Izlaže: Josip Sarić

Za kolegij: Biblijska egzegeza proroštvo i apokaliptika

Nalazimo se u poglavlju koje govori o gorama Izraelskim. Ovo proroštvo najavljuje ponovnu pobjedu Izraelskih gora nad Edomskim. Prorok Ezekiel je prorok Duha. Bog mu daje nalog i on ide, hrani se Božjom riječju, sluša je i ona postaje sadržaj u prorokovu srcu. Prorok proniče duhom. On donosi radosno proroštvo ali i proroštvo koje kori grijehe naroda. Jahve zna što čini i sam ispravlja grešku svoga naroda koji je oskvrnuo njegovo ime. Posvećuje svoje ime da pokaže narodu svome, koji očito ne vidi tu važnost, i znat će narod, kaže Jahve Bog, da je njegovo ime sveto. Jer Jahve je svet i samo ga on može posvetiti.

Bog ima interes da posveti svoje ime, veliko i sveto, ali ne samo to, nego će i svome narodu dati nešto od sebe, od svoga dostojanstva, od svoje svetosti, a to je njegov vlastiti Duh kojega će udahnuti i novo srce koje će usaditi u nas. Kao da nam Jahve na taj način govori: bez moje intervencije, bez mog udjela u vašem životu nećete spoznati svetost moga imena. Kada Duh svoj udahnem u vas, onda ćete hoditi mojim stazama, slušat ćete me, jer Duh će vas voditi. Zamjenit će Jahve srce kameno svoga naroda i dati nam novo srce, srce od mesa, živo srce, srce života, koje nas pokreće i vodi k Bogu.

Nije slučajno da Jahve koristi simbol kamena (Ez 36,26) da opiše u kakvom se stanju nalazi njegov narod. Kamen je simbol smrti, mrtvila, beživotnosti. On je beščutan, ne vidi, ne čuje, ne osjeća. Od kamena se rade lažni bogovi. Bog želi svom narodu dati novo srce od mesa koje je središte i izvor života. Upravo po tom srcu, Bog želi da ga izbliza upoznamo i slijedimo, ali i da ga drugi po nama upoznaju. Kada čitamo tekst imamo osjećaj da Jahve Bog progovara svakome osobno (Ez 36,22-28). Govor nije upućen nekoj trećoj skupini, nego upravo nama koji čitamo. „Vas“, „vaše“, „moj narod“, „vaš Bog“, riječi su izravno upućene čitatelju ali i svim svjetskim narodima što ih je stvorio.

„Znat će narodi da sam ja Gospodin“ (Ez 36,23) bilježi prorok. Upotreba imenice *goj* upućuje na tuđe narode, pogane, koji još nisu upoznali Boga. Dajući nam novo srce, srce živo i nov duh, kao da Bog želi učiniti sve narode svjedocima svoje svetosti koji će raznositi po svem svijetu radosnu vijest o svetom imenu Božjemu. Oni će biti njegov narod, a Jahve njihov Bog (36,28). Bog

nas poziva da ga upoznamo izbliza, daje nam poslanje, govori nam što ćemo biti i kako ćemo postati njegovi svjedoci.

Vidimo i potpunu prorokovu predanost Bogu. Slušajući ga, gledamo njegov lik ali jasno prepoznajemo Riječ Božju. Uviđamo kako Bog, malo po malo, mijenja čovjeka na najdubljoj razini. Ta promjena vodi do samoga središta, do čistog srca, a u srcu prebiva Bog sam! „Poškropit ću vas, očistit ću vas od svega, dat ću vam novo srce i nov duh udahnut ću u vas“ (36,25-26). Tako Bog sklapa savez i čovjek ulazi u zajedništvo s njime. Postaje dio nas i mi dio njegove svetost.

Božji Duh i živo srce koje nam daje čine nas sposobnim da vršimo njegovu volju. Da ponovo čujemo, vidimo, živimo i osjećamo da smo pripadnici Božjeg naroda. Narod koji slijedi svog Boga i čvrsto nogama hoda po zemlji otaca svojih, srcem i duhom uperenim u nebo gdje pripadamo, a to jest stvar srca.